

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. év november hó 22. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2018. év július hó 13. napján kelt 31.B.597/2018/18. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy

a bűncselekmények megnevezéséből a rendbeliségre való utalást mellőzi.

A közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

A vádlott 2018. július 13-ig volt letartóztatásban.

A bűnügyi költséget illetően a vádlott helyesen 704.389.- (hétszáznégyezer-háromszáznyolcvankilenc) forintot köteles az államnak megfizetni, míg 2.873.007.- (kettőmillió-nyolcszázhetvenháromezer-hét) forintot bűnügyi költséget az állam visel.

A vádlott magyar állampolgár, személyi azonosító okmányának számát pontosítja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 2018. július 13. napján kelt 31.B.597/2018/18. számú ítéletével a vádlottat folytatólagosan elkövetett testi sértés büntette (Btk.164.§ (1), (8) bekezdés I. fordulat) és 1 rb. testi sértés vétsége (Btk.164.§ (1), (2) bekezdés) miatt 2 év és 4 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani és arról, hogy a vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Határozott az eljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról és a bűnügyi költség viselése felől. A vádlottal szemben további 1 rb. lopás vétsége (Btk.164.§ (1),(2) bekezdés) miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

Az ítélet ellen a vádlott és védője a Be.583.§ (3) bekezdés alapján enyhítés végett jelentett be fellebbezést, míg a határozatot az ügyész tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.432/2018/3. számú átiratában a fellebbezést alaptalannak tartotta. Szerinte az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást, a Be.607.§ (1) és 608.§ (1) bekezdésbe ütköző megszüntetési okot, illetve eljárási szabályszegést nem észlelt. Hiányolta azonban az ügyek egyesítéséről szóló végzést, valamint a jogi indokolást. A bűnügyi költséget illetően kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a genetikai szakértő kirendelésével felmerült költséget nem terhelte a vádlottra.

Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be.579.§ (3) bekezdésre figyelemmel a Be.606.§ (1) bekezdés alapján a bűnügyi költség tekintetében változtatta meg, egyebekben a Be.605.§ (1) bekezdés alapján hagyja helyben.

A vádlott védője írásban indokolt fellebbezése szerint az elsőfokú bíróság nem kellő nyomatékkal vette figyelembe védenca bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását, megbánó magatartását, az elkövetéstől számított jelentős időmúlást, továbbá azt, hogy az elkövetés időpontjában büntetlen előéletű volt. További enyhítő körülményként hivatkozott arra, hogy a sértett sérelmére elkövetett bűncselekményt megelőzően pár nappal hunyt el védenca édesanyja, amely az elkövetésre lelki és mentális hatással bírt.

Indítványa szerint a Fővárosi Ítéletőábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.606.§ alapján változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést enyhítse. Kérte továbbá a 32/2017. (XII.27.) számú IM rendelet 7.§ alapján a felkészölési díj megállapítását és utalványozását.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítéletőábla a Be.590.§ (3) bekezdés alapján az elsőfokú ítéletet figyelemmel a fellebbezés irányára (Be.583.§ (3) bekezdés) kizárólag a kiszabott büntetésre vonatkozó részében bírálta felöl.

Az érdemi felölbírálatnak nem volt akadályá, az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, az ítéletőábla a Be.607.§ (1) bekezdés szerinti megszüntetést, illetve a 608.§ (1) szerinti hatályon kívül helyezését megalapozó okot nem észlelt.

Az ügyészi kifogással ellentétben a Fővárosi Törvényszék 2018. május 31. napján kelt 31.Fk.631/2018/2. számú egyesítésről határozó döntése az iratok közt rendelkezésre áll.

A kizárólag a büntetés kiszabását érintő fellebbezés folytán a törvényszék helytállóan alkalmazta a Be.562.§ (2) és a Be.564.§ (4) bekezdését, az elsőfokú ítélet indokolása az ügyészi állásponttal - hiánytalan. Az idézett jogszabályhely ugyanis a Be.561.§ (3) bekezdés a./-c./ és e./ pontja, valamint az 564.§ (4) pontra utal vissza. Eszerint az ügydöntő határozat indokolása a vádra történő utalást a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított adatokat, a tényállást, annak minősítését és a büntetőkiszabási körülményeket kell tartalmaznia. Nem szükséges tehát a minősítés jogi indokolása, így a törvényszék mulasztást nem követett el.

Az ítéletőábla a Be.591.§ (2) bekezdés a./ alapján határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. Az így irányadó tényállás alapján a törvényszék okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmények minősítése - figyelemmel a megszüntetésre is - törvényes, utóbbi csupán annyiban szorul korrigálásra, hogy a rendbeliséget - 1-1 cselekményről lévén szó - a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően mellőzni kell.

A törvényszék a büntetés kiszabása körében a vádlott javára és terhére megállapítható bűnösségi körülményeket teljeskörűen sorolta fel, azok kiegészítésre nem szorulnak, az időmúlás figyelembevétele megfelel a Be.564.§ (4) bekezdés b./ pontnak. Nem indokolt továbbá a két enyhítő körülménynek az értékeltnél nagyobb nyomatékkal való értékelése sem.

Az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel a bűnösségi körülmények között a súlyosító körülmények túlsúlyát.

Az elkövetés körülményei a súlyosabb megítélésű bűncselekmény büntetési tételkeretben is megnyilvánuló tárgyi súlya, a folytatólagosság, a kábítószér hatása alatt és a más személy sérelmére való hasonló bűncselekmény elkövetése mellett nyomatékos enyhítő körülmény a vádlott fiatal felnőtt kora és a jelentős időmúlás. Mindezeket figyelembe véve az elsőfokú bíróság a

bűncselekménye és az elkövető társadalomra veszélyességéhez igazodó méltányos büntetést szabott ki, melynek enyhítésére az ítélőtábla nem látott lehetősége. A közügyektől eltiltás a főbüntetéshez igazodó, annak enyhítésére nincs indok, annak mellékbüntetés jellegét az ítélet a Btk.33.§ (2) bekezdés alapján jelölte meg.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költség tekintetében a törvényszék részint számítási hibát vétett, részint elmulasztotta felhívni azt a jogszabályhelyet, amely alapján annak egy részét az államra terhelte. Az ítélőtábla a számítási hibát kijavítva kiegészíti az elsőfokú ítélet indokolását azzal, hogy a 2.873.007 Ft bűnügyi költség megfizetése alól a vádlottat a Be.574.§ (5) bekezdés alapján mentesítette.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla a Be.598.§ (2) bekezdés szerinti tanácsülésen a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be.605.§ (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

A vádlott rendelkező részéből hiányzó személyi adatait az ítélet a Be.184.§ (2) bekezdés d./ és e./ pontja és az 561.§ (2) bekezdés b./ pontja alapján, míg a vádlott fogvatartásának utolsó napját a Be.561.§ (2) bekezdés a./ pontja alapján rögzítette.

Budapest, 2018. év november hó 22. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.	Dr. Kósa Zsuzsanna s.k.	Radnainé dr. Solymosi Viktória s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.B.597/2018/18. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.231/2018/8. számú ítéletével 2018. év november hó 22. napján jogerőre emelkedett!

Budapest, 2018. év november hó 22. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő